

Kelewis, Karaliaucziuje
Kasltarninka isdūdams, kasp-
toj, ant bile kofio Pūsto
apsteltotas, su Puspinin-
geis ant Certainio Merū

4 Sgr. 9 Pf.

Kelewis

is

Apfakimū Skatimai i Ke-
lewi kastoje po 2 Sgr. už
kojną, smulkeis Raštais
is drukavotą Eilę. Gromar-
tas reik sen atrahyti
**Löbenichtches Ho-
spital N. 1.**

Karaliaucziaus Broliams Lietuwininkams Žinės parnešas.

N° 47.

Karaliaucziuje, 21. Novemberei

1865.

24. Nedėdienėje po šv. Traicės arba Mirusiųjų Šventės.

Evangelija: Matt. 24, 15—28.

Gromata: 1 Tess. 4, 13—18.

Pasūtiniš Mėginimas.

(Persifkaityt 1 Moiz. 44 Persf.)

Saulei gražey švietus pareit weikey išgastinga
Mėtra, ale po tōs ir wēl meilingas Draš. Toks Žtaisims
yra Pono Diewo Sutwėrime, o toks ir jo Keliūse,
kuris jis Sawūsius wadzioja; ale powisam taip dare
ir Sožepas su sawo Broleis. Šis buwo jūs meilingay
priėmēs, ir paczesnawojes, o tie traukia dabar su lin-
smomis Szirdimis Namūn linkay; ale štay, bašingiaus
Išgaspcei apnink jūs is Mežiniū, jūg jie, persigandę ir
Tuzbōs perimti, n'imano ney kur dėtis. Tacziau Wieš-
pats Sawūsius ir gandindams, tur Meilēs pilnā Szirdi
prieš jūs, o Sožepas lyg tokejau ir prieš sawo Brolius.
Šis jūs dar ne gana pažindams norėjo jū Szirdis per-
mėginti, kokia ta esanti, ir hau jie kiek Meilēs prieš
sawo Tėwā arba ir prieš sawo maziausjį Broli turi;
o kaip jū Szirdys Mėginime wiernos ir Diewo Malonēs
perweiktos išsirodo, tay jis jau ilgiaus sawo Rustumg,
kuris jis tik is Wiršaus buwo priėmēs, ne palaiko, bet
jį atmetēs sawo meilingajei Szirdzei pilnā Walę dūda.

Sožepo Namū Užweizdas gaun ant Paliepimo
sawo Pono Izraelio Waikams Žakus Sawais papilditi,
i kožno Žakā wēl ir jo Piningus už Sawus šwiežey
pirktūsius idėti; ale i Jauniausiojo, i Benjamyno, Žakā
ir Sožepo paties šidabrinejē Kuplā. Bet jiems wos is
Miesto linksmiems iskeliawus, tay ans Urėdininkas rasi
bene su Pulkū Žalnieriū gaun jūsius wyti, o pawijēs
jūs kratyti, buk jie aukštamjam Waldonui jo geriamajē
ir prarakaunamajē Kuplā pawogē. Bet toktai nusidūdant,
tay mes matom, kaip Sokubo Waikai powisam ne tie
patys nelemti Bolamutai ešā, kokie jie pirm to buwē.
Sū Atsiliepims rodo, kad jū Szazine jau czysta esanti;
jie isšitē sawo broliškoje Meile kits kitu ir kožnas is
jū žinosi taip apie sawę, kaip ir apie kitus, kad ney
wiens is jū toke Bjaurybę neb' galis isprowati; jie
apsim wisi, jey Kuplā prie wieno is jū rasta tapsenti,

Waldono Wergineis buti. O kaip niekam ne mislijant,
Kupla galiausey tamp rasta Benjamyno Žake, tay jau
ney wiens ne sako: tesizinos Benjamynas, kaip jis is
sawo Bėdōs isseisēs; mes kiti keliaukim Namūn! Ney
wiens taip ne sako, bet jie wisi stow už sawo jauniausjį
Broli, ir wisi gryšt atgal, kaip jū Akims tur roditis,
tiesiog i Kalėjimā ir Wergystē, o rasi ir i pati Smertē.
Iš Diesōs, kaip jie mums pirm to neswankus isširode,
taip musū Szirdis dabar is jū gėrējas Regima, kad
Diewo Malonēs Darbas jū Szirdise ne buwēs noprosnas.
Šie is tikrū Swietwaikū tikrais Diewo Waikais pastoje.

Ogi dabar, Prieteliau, pažwilgēt ben Mazumēli
ir ant sawēs paties, atsimindams, koks tu pirm to buwēs,
ir koks tu dabar esi. Ar tu lyg taipojau nusimanai,
kad ir tawije toks Perkeitims nusidawēs, kaip prie Sožepo
Broliū? Ar tu, kurs tu pirm to buwai niekam newerts
Kukalis, jau dabar tikras Kwietys sawo Wiešpaties
Dirwoje pastojēs? Jey ne, at tay suplesit is Smut-
nybēs, kaip anie sawo Rubus, taip tu sawo Szirdi, ir
pulk Wiešpacziui i Kelius, ji širdingay melsdams, kad
jis tawę, dar senamjam Bāžnyciōs Metui n'isbėgus,
per Galybę sawo Dwasēs Diewo Kudikiu padarytu, ir
tu Kartuntā, kad ir taw Adynelē Atsifkyrimo is šio
Amžiaus pareis, linksmay iskeliauti ir dziaugsmingas ir
isganntingas su tais is tawo Mylimujū susibuti galē-
tumbē, kurie jau pirm tawēs, budami Tėzujē gywi
buwē, per Smertē nusifakinę i amžinus Gywenimus.
Amen.

Išguldimas Poro Egiptiskū Budū.

1) Sėdėjimas Škyriu.

Pasūtini Syki is Sožepo Nusidawimū pasipasa-
kodami, parejom ir ant to, kaip Sožepas sawo Broliams
Ezesni keldams saw Škyriu sėdējēs, Egipcionū Ponai
wēl Škyriu, o Sožepo Brolei wēl Škyriu. Ant Iš-
guldimo šito Dalyko mes ficzion dar kā norim privesiti.
Rasi Kelewojo Skaitytojei dar to atsimis, kā mes,
berods jau seney, apie Giminiū Swartus tarp Indij-
jonū bey Egipcionū pasakoje, butent: kad tenay tarp
Giminiū lyg kokie Swartai radēsī, wyriausey keturi, ale
ir dar daug daugiaus. Tarp wisū Giminiū Kunigū

Siminės buvusios vyriausiosios ir aukščiausiosios, lyg iš Dievo paties kilusios, o todėl ir lyg pacios dieviškos budamos ir dieviškai garbinamos, kaip ir dar dabar prie Indijonų *B r a m a n a i*. Už tasės žemesnės ale taipau už visas kitas Siminės aukštesnės buvo Kareivjų Siminės; tada parejo Kupčių Siminės, tada Laukus igyvenenancziū, tada Kerdziū Siminės ir taip toliaus. Kožna fitū Giminiū turėjo savo ypatingus Budus ir Teisybes, ale ney wienam Žmogui iš kokiūs aukštesniūs Siminės ne buvo Wale su Moteriške iš žemesniūs Siminės, arba ir antraip ney jokie Moteriškei iš aukštesniūs Siminės su Wyru iš žemesniūs Siminės apsiwesi; beje Žmonėms wiendūs Siminės ne buvo Wale su kokiū fitu iš žemesniūs Siminės ney walgiti arba ir tikt podraugey sėdėti; Žmogus iš kokiūs žemesniūs Siminės ne turėjo ką iš aukštesniūs ney sawo Szėšėliu užgauti ir kas tam lygu. Dangi iš to ir turėjo atsiėti, kad fitūs Siminės ir tarp sawės susimaišytis ne galėjo. Kas Šėws buwēs, turėjo ir Sunus arba Dukte buti. Bet kadangi fitai po anūs Siminės per wisus Szėšus lyg koke Dwora aptwertūs ir nū fits kirds atskirtūs pasiliko, todėl mes fitus Aptwėrimus „Dwartais“ wadinam. Wokiskay jie wadinami „Kasten“ arba Skrynės; bet Išsimanims wis tas patš.

Žozėpas buwo, iš Kalėjims išėjēs ir Egiptū Žemės Waldonu iškeltas budams, per Paraono arba Karaliaus Ištarimą i garbingiausji, tai esti i Annigū Giminiū Dwartą parėjēs, o ir su wieno Kunigo Dukterimi apsiwedēs. Dangi jis fitam aukščiausiamjam Dwartui priklaushdams ne galėjo ney su kitais Egiptionais, ney su sawo Broleis drauge prie to paties Stalo sėdėti. Nėsa kožnas, kūr sawo Dwarto Dawadą lauže ir su fito kokiū žemesnio Dwarto Žmonėmis apsiėjo, tas prapulde ne tiktay sawo Dwarto Garbę, bet jisai tape ir powisam iš sawo Dwarto Draughstės išstumtas, o kadangi toki Žmogu ney joks kits Dwartas priimti ne galėjo, tay jis buwo laikoms per Žmoniū Szėlawas. Powisam ta pati Priežastis ir buwo, kad Egiptionai su Žozėpo Broleis ne už to paties Stalo sėdėjo. *E r o d o t a s*, pirmjaušis ir seniausis Swieto Nusidawimū Rašėjās, kūr sai pirm daugiaus ne kaip kokiūs 400 Metū pirm Pono Žėžaus Užgimimo Swiete gyweno, o ir daug swetimū Žemjū, kaip antay ir pacę Egiptū Žemę, perkeliawo, pasafoj apie fitą Egiptionū Budą taipo: „Egiptionai laiko Karwes labay aukštoj Garbėj, taipo, jog kožna Karwe jū Ukise už šwenta laikoma, beje taipo, kad ney joks Egiptionas karwendūs Miesūs n'uzšwėžią walgiti, o jis tūs n'apsimtu walgiti, norint ir Wadu mirdamš. Bet kadangi fitū Žemjū, kaip antay ir Grykū Žmones karwendūs walgo, tay ney joks Egiptionas arba ir ney jokia Egiptionka n'apsimtu kokiām swetimūs Žemės Žmogui Burną pabuczioti, arba jau ir kokiū Grykono Peili arba merdamą Ryką bey kas tam lygu, wartoti, arba Stufeli kokiūs Žuwiēs walgiti,

kokiū Grykono Peiliu supjauštūs. Pagaišusius Galwius jie pakase po Žemę, o tiems jau supuwūs, tay jie jū Kaulus iškasę tūsius tam ypaczey pasfirtoj Swietoj pakawojo.“

Taip pasafoj ansai Rašėjās *E r o d o t a s* apie Egiptionus. Mes matom, kad tai buwo pagoniška Paikyste. Tacziau Žozėpas Egiptionū Waldonu pasilikti norėdamš turėjo pagal jū Budus elgtis, norint išpažindams, kad tie niekingi ēšq. Ale mes ir išwystam, kad jisai tūmi ir i ne menką Priegadą parėjēs buwo, pagal kūrę jis bewėif butu galėjēs nū sawo czysto Pagarbinimo wienatijo, tikrojo Pono Diewo kief prapuldi. Todėley to atsimindams kožnas Diewo Waiks su Swieto Budais i koke Draughstę parėjēs, norint tie jo Dusei ir ne roditus priegadingi ēšq, tacziau tur labay saugotis, idant jis stowėdamš minau ne pultu.

2) Prarakawimas iš Ryliko

Antrasis Dalys, kūr mes iš Egiptionū Budū norim placziaus išguldyti, yra tasai, ant kurio Žozėpo Nusidawimūse bendien primestasis Žodis nurodo, butent tasai, kad Žozėpas iš sawo sidabriniosūs Kupkūs arba Ryliko prarakawēs 1 Moiz. 44, 5. Bet fitas Budas buwo toksai: Egiptionū Išmintingiesi, kuriūs mes jau apie Sapnū Išguldimus pasikalbedami pažinti gawom, užsimane, iš Kupkūs busencziūs arba ir šėip kokiūs kitūs paslėptus Daiktus išpažinti ir apsakyti. Toktai jie dare, ar Wandens i Kupkū išpylę ir ant Saulės Spinduliū ir Stulpū iš Kupkūs wėif šėip, wėif taip šwieczianczijuū wėizdėdami, arba i Wandeni Kupkoje, tą pirma apwardije, Aukšo bey Sidabro Szėwulėliu podraug su brangeis Akmenaiczeis, i kuriūs wisokie Ženkli irrašyti arba ipjaušiti buwo, imetę ir ant to dabodami, kaip tie Szėwulėlei arba Akmenėlei su sawo Raštais ant Dugno puldami susimaiše, su kits fitu susiwienijo arba nū fits fito atsišyre. Tai buwo toks pagoniškas Budas, kaip mes ir dar musū Krišcionysteje tokiū randam, kurie dedas, buk jie gali ar iš Kortū, tasės šėip ar taip susidėdami arba iš Kiaušio, tą sukuldami ir i Stiklą, Wandenim papilditą, ileisdami, paslėptus Daiktus išrasti. Mes ne labay galim wieriti, kad Žozėpas lyg tokiasjau pagoniškas Niekstes promijēs, nėsa juk jis patš liudija taip Kalėjime aniem dwiem Urėdininkam, kaip ir potam pacziam Paraonui, kad Sapnus išguldyti, tai butu tiekajau, kaip ir paslėptus Daiktus iškreikšti, wienat Pono Diewo Darbas ēšq.

Ale todėl mums ir ne lengwu, fitą Pasafojimą iš 1 Moiz. 44, 5. išguldyti, o todėl mes šiczion ir tikt norim prwesti, ką keli aukštay mokiti Diewo Žodzio Išguldytojei safu, butent, kad ne patš Žozėpas taip safēs, buk jis iš fitūs Kupkūs prarakawjās; bet kad tikt jo Namū egiptiškas Užweizdas, Žozėpo Brolius pawijēs budams taip kalbėjēs, ar mislidams, kad Žozėpas pagal Egiptionū Išmintingijuū Budą iš anūs Kupkūs

prarakaujas; arba kad jis anas Jodzus Jozepo Broliams tik ant jų didesnio Gandinimo taip kalbėjęs. Ale kiti wël mislij, kad, norint Jozepas sawo Žikejimą ant Pono Diewo states, ir tikras Diewo Waikas buwęs, tacziau, kadangi tūczēs dar ney jokio šwento Rašto ne buwo, Žmogui tikraji Keli parodanczio, tay jis šime arba tame Dalyke pagal žmogifškąję Silpnbę Egipczionū Paweikslą paselkęs patš lyg nesiznodams, ar tas tikray griešnas ir paikas esąs, ar ne, lyg kaip ir musū Gzēse Kartais ir pat tokie Krišczionys, kurie regimay Pono Diewo Keleis keliauja, wiename ar kitame Dalyke tacziau Swieto griešningaji Budg paselka, ney patš ne nusūnanydami, kad tas griešningas esąs. Todēley ir per šitą Paweikslą nor mums Pono Diewo Žodis paroditi, fokie priegadingi Swieto Paweikslai esą, beje ir pat Šfrinktiems, ir kad todėl koznas, kursai mislijas stowis labay tesisaugoja, kad ne pultu

Bet mes czion dar ir galim pridėti, kad pitas Paprotys Prarakawimo arba geriaus sakant Burtininkystēs per Wartojimą Kupkōs tarp Egipczionū iš anū seniū seniausiuū Gzēsū dar iki pat šiōs Dienōs patekēs ir teb' waromas. Ne per seney keliawo tenay wiens mokitas enropifškas Pons, Wardu Norden. Tam grumzde Wyriausis wieno aplink trauciancziuū plēfikifskujū Egipczionū Pulko tarydams: „Aš sawo Kupką paklaUSDams ptyriau, kad jus iš tū Žmoniū esat, apie kurius wiens musū Prarakū sakēs, kad jie ateis, musū Žemę peršpiegawoti ir mus potam apnikti.“ Apie wieną seniausiuū Persijonū Karaliū, Wardu Dzemšid eit tarp anū Žmoniū toke Pasaka, kad jam jo Kupka, jam i tą izwelgiant, wisas jo Karalystēs Pasleptines parodziusi, beje wisą Swietą ir wislab, kas tame nufidūda. Dgi pagal anū Žmoniū Misli ir Karalius Salomonas tokę dywną Kupką turēs, kuri jam wislab pasakiusi; todėlley jis toks per Mier išmintingas buwęs. Szta, kaip Žmoniū niekingieji Prastanimai eit nū Gimines ant Gimines per Metū Sukstanczius.

Kam tur Szleswig-Holsteinifškos Ercikystēs pagal Teisybę priklausyti?

Szitas Klausimas yra tas, kursai per šitu du paskutiniūju Metu Gyropōs Wiešpacziams ne menką Galwōs Laužimą, o ir šep Daugumui Žmoniū, kurie kiek ant Swieto Nusidawimū daboja, Mislinejimo padarēs. Pirm to priklaufe šitie dwi Ercikysti, kaip žinote, Denemarkēs Karaliui, ale kadangi senamjam Denū Karaliui pasimirus šwiezusiš taip labay i denifskujū Demokratū Walę buwo parēs, kad tie ji priwerte, wisus Derėjimus, su Wokētijōs Wiešpaczeis padarytūsius, laufsti, ir musū Karaliaus bey Esterreikifšio Ciecortiaus Žodi per Nieką palaišyti, o ir Wokēcziams Žmonēm, anose Ercikystēse gywenantiems, prieš wisus padarytūsius Derėjimus Neteisybę ir Nemale daryti: tay šitūdu

Wiešpacziū susitariusiu lyg priversti budami turėjo prieš išdykusiūsius Denus Karą kelti. Š Pradzjōs mislijosi šitie Šbdykēlei, ypaczen ant sawo karifskujū Sziepju nusitikdami, kad mes jus n'weikšę, o potam ir, kad Englanderei, Francuzai, Szwedai bey kas zin kas dar daugiaus jiems ant Pagalbōs pareisę, jog jie taipo ant musū bey Esterreikifskiū dideli Pergalėjimą laimēsę. Ale jau žinot, kad tas Dalykš powisam kitaip atšiejo, ne kaip jie buwo misliję. Denai turėjo Pakajaus melsti, o Pakajaus Derėjime turėjo Denū Karalius anas Ercikystēs podraug su Lauenburgiu musū Karaliui bey Esterreikifskiū Ciecortui padūti. Szitai po pastojo šitūdu Wiešpacziū anū wisū trijų Kunigaitštyscziū Ponais.

Ale jau šwieziamjam Denū Karaliui ant sawo Sosto užšifedant radosi, kaip žinot, wiens Princas, Wardu Fridrikis iš Augustenburgifškōs Gimines kursai sakēs, kad pagal tikrąję Teisybę anos Ercikystēs jam turincziōs pripulti, o kadangi jis mislidams per Žmoniū Szauksmą sawo Meilijimą weiklausey ištesėti galēs, tay jis susiprieteliawo su Demokratū wyriausēseis Dibburneis. Bet kaip jis ir dar pasizadėjo, kad jis anas Žemes powisam pagal Demokratū Walę waldysēs, tay ir per wisas Wokētijōs Seitungas pakilo tas Szauksmas, kad Augustenburgifškasis Princas Fridrikis anas Ercikystēs turys gauti; jis esąs tikrasis Szleswig-Holsteinifškis Ercikis, nēs jis esąs iš tokiōs Kunigaitšcziuū Gimines kilēs, kuri su išmiruseje Holsteinifskiū Kunigaitšcziuū Gimine arcziausey Gencziū buwusi, o ir daug arcziaus, ne kaip Denū šwiezusiš Karalius, kursai wël pagal sawo Pusę sakēs, kad jo Teisybe ant anū Ercikystēziū tikroji esanti ir daug didesne už Augustenburgifškio Teisybę. Dangi dabar Pakajui pastojus praše anš Augustenburgifškis Princas, kad anos Ercikystēs jam išdūtos butu. Dgi musū Ministerije jau ir buwo pamisljusi, jo Walę ir Žmoniū Szauksmą išpilditi, ale ji ne norėjo anas Kunigaitštystes powisam dyka išdūti, bet ji pirma norėjo iš šito Princo šti bey tą kas Prusū Karalystei kaip ir wisai Wokētije ant Gero butu, iššiderėti, kadangi šitos Žemes su Prusū Waikū Krauju esancziōs nū Denū laimētos. Bet Augustenburgifškis mislidamasi, buk jis jau Ercikis esąs, kadangi Žmones ji šen ir ten per Ercikifškaukę buwo, ir kad jis todėl Walēs sawo Gelbetojuū powisam atboti ne privalas, atšiliepe stamben, kad ne galima busent, Prusū wisą Meilijimą išpilditi, tik reikiant pirmjausey ji i sawo Ercikystēs Wiešpatimi išstatyti, tay jis su sawo Žemju Deputiertais susišnekēdams dabojes, ka jis daryti galēs.

Taip jis Prusū Karaliaus Waldzią supykino, o todėl toji parėjo ant tōs Misliēs, nugrunczen iššēskodinti, ar Augustenburgifškis Princas ir tikray kiek Teisybēs ant anū Ercikystēziū turis. Szitas Iššēskojimas tape tokiam Geriktui padūtas, kurs wadinams „Kronsyndikat,“ tai esti „Karalikšjojo Wainiko Teisybēs Rota.“ Tau nabaštinitš Karalius buwo tą Geriktą saw ištates,

ir i taji aukščiausių mokytusius ir garbingiausius Subzidės Ponus iš wisdės Karalystės pasivadinęs. Pavadinimas šitods „Deisybės Rotods“ ne buvo tasai, Prową prieš ši bey tą arba tarp šio bey to Karalystėje laikyti ir atjuditi, bet tasai, tokiuse Dalykuse, kuriuse Karalius patsai norėjo žinoti, kas jo aukščiausiuse Wadziods Dalykuse Deisybe esanti, tąjė nūgrunczey išjėskoti. Szitai Deisybės Rotai padame Wiešpats Karalius ir Ijšjėskojimą to Dalyko: kam dabar Szleswig-Holsteiniskės Ercikystės pagal tikraję Deisybę turincziods priklausyti? Szita Deisybės Rota yra su tūm Ijšjėskojimu kone czėlą Metą Darbą turėjusi; o wislab, tą ji išjėskojusi ir isradusi, tai yra i knygas surašyta, kurios dabar pirm Trumpo yra isdrukawotos. Tos yra labay storos pastojusios, o iš to mes išpažinti galim, kad ansai Ijšjėskojimas yra labay nūgruntingas buwęs ir labay daug Darbo padaręs. Wislab, kas tose knygoje surašyta stow, ne galima šiczion papasakoti, ale tacziau nors tai, kas ano Ijšjėskojimo Galas buwęs, mes norim Releiwjo Prieteliams pasakoti, o tas iseit trumpay ant to: ant Pirmo: kad ans Augustenburgiskis Princas ant anū Ercikystėiū ney jokiods Deisybės ne turis; ant Antro: kad Denū Karalius Kristijons demintasis ant tujū tikriausęj Deisybę turęjės; o ant Dreczio: kadangi tasai su Prusū Karaliumi bey Esterreikiū Ciecoriumi Pakaju padarydams tiem-dwiem aną sawo Deisybę padawęs, tay dabar ir tikt wien tūdu, o Nieks šitės, ant anū Kunigaitstystėiū Deisybę turis, bet todel šitods Kunigaitstystės ir tikt šitiemdwiem Wiešpacziam te priklausancziods, ir jiem dwiēm dabar Wale, tases tarp sawęs dalytis arba ir dėl tū kitaip susidawaditi, powisam pagal sawo Walę ir Dingščią, ir Niekam ne pareitis, czė i Darpą kistis. (Daugiaus pareis Num. 47.)

Wisofia Zine.

— Musū Wiešpats Karalius yra per sawo Ministeri ir Pasiuntini Grową von der Goltz, Paryze esantįj, Francuzū Ministeri Drouyn de Lhuys paprašydinęs, kad jis sawo Wiešpacziui Ciecoriui Napoleonui pasakytu, kaip Karaliui labay Szirdis pasigėrėjusi, patirti gaunant, kad Ciecorius bey jo Zmonės prusiškąj Muziklorą jo 34 cziojo Regimento Paryzo Mieste taip meilingay priėmę.

— Musū Princese Friedrich Karl, Pati to Princo Friedrich Karl, kursai Kare prieš Denus musū Prusū Waiskus kammandierawo ir tame toks karzygiškās išsirode, yra Utarninke 14 Nowemberi jaunu Princuku apdowanota.

— Apie Kolerods Liga gaunam Zine, kad toji dabar Konstantinopolio Mieste jau imanytinay

pasiliowusi; ale Jeruzaleje ji siauczianti baisingay; wisi Zmonės, kuriems tikt galima buwo, tai esti Turtingieji, yra iš ano Miesto išbėgę, ir tikt Wargdienei czion te pasilikę; ale iš to ten Bėda dar jū didesne pastojusi. Lyg taipojau platinas šita Liga ir pėtinioj Stalioj arba buwusioj Neapelio Karalystėj wis labjaus, ir žawima patim Neapelio Mieste labjausey wis tokiose Szalife, kur daugiausieji Wargdienei gywena. Paryzo Mieste buwo šita Liga iki 2 Nowemberio 5056 Zmoniū nužawinusi. Wokėtijo j dabar jau ir Mieste Weimar yra pasirodzijusi.

— Apie Trichynū Liga jau ilgoką Czėsa Nielo ne buwo girdėti. Tacziau dabar jau wėl pareit Zine iš Berlyno, kad wiena Merga ten prie Miesininko šluzijanti, žaliods kaulėnds Miesods walgiusi, ir Trichynū Liga skaudzey apsirgusi, ogi ne mislijama, kad ji gywa išlikšenti.

Dowanos.

Manėspi atsiunte:

1) Pons Kunigs Ansat iš Lauksargiū ant Ewang. Pasiunt. tarp Pagonū 10 Drl.

2) Pons Kunigs Friedemann iš Szilėnū taipjau ant Ewang. Pasiunt. Darbo nū P. iš S. 1 Drl. — nū Gasp. Kn. iš R. iš anapus Kubeziaus, tai esti iš Lenkū Pusės 7 Sgr. 6 Pf. — nū Szirdiės, Wiešpacziui geriausęj pažyštams, ant Pasalpods ewangeliškujū Krišczionū Jeruzalej 1 Drl. — tai iš Wiso 2 Drl. 7 Sgr. 6 Pf.

3) Prietelis Jurgis Pawels iš Bajor-Mizkėnū R. B. G. iš Wilkyškiū Parapijods gamęs 2 Drl. taipjau ant Pasiuntinyštės Darbo.

Upsakimai.

Dwipėiliniū Akšelmahyniū, kurios Waiselio, wos 10 ar 15 Metū seno waldomos dudamos, wieno Stundo Czėse 10 iki 15 Szėpeltū dwilinko Akšelio dūd, ir tikt 18 Doreliū te kasto j, yra wisuczės mano Fabrikėje kaip ir didesniū Akšelmahyniū, priegtam Kulimo Mahyniū nū 170 iki 300 Drl., Zagriū nū 6 iki 10 Drl. ir wisofitiū Gaspadorystės Mahyniū, gatawos prilaikomos.

W. Solder-Gagger.

Klaipėdoj, Wyzenstrasse arba Pėwū Ulyczioj Num. 8.

Prefe Karaliaucziuje 21. Nowemberi.

Kwieczei 70—85 Sgr., Rugei 55—62 Sgr., Miejei did. 35—42 Sgr., maž 35—40 Sgr., Awizos 28—32 Sgr., Zirnet, rain, 70—85 Sgr., balt 60—65 Sgr., Koputės 24 Sgr., Szjens 35—36 Sgr. už Cent., Szaudai 25—26 Sgr. už Cent., Swiestas 10—12 Sgr. už Sw., Klaušei 28 Sgr. Kapa.